

EWA MICHNIK

Dyrektor Opery Wrocławskiej, kierownik muzyczny i dyrygent. Ewa Michnik ukończyła trzy fakultety Akademii Muzycznej w Krakowie: teorię muzyki, pedagogikę i dyrygenturę (1972). Odbyła również studia uzupełniające pod kierunkiem prof. Hansa Swarowsky'ego w Wiedniu. W latach 1972–1978 pracowała jako dyrygent w Filharmonii w Zielonej Górze. W 1980 roku została kierownikiem artystycznym Opery i Operetki w Krakowie, a od 1981 dyrektorem naczelnym i artystycznym Opery w Krakowie.

Od 1995 jest dyrektorem naczelnym i artystycznym Opery Wrocławskiej. W latach 1997-2002 była również dyrektorem artystycznym Międzynarodowego Festiwalu Oratoryjno-Kantatowego Wratislavia Cantans.

Pod jej kierownictwem artystycznym kolejne festiwale otrzymały własną ideę przewodnią, wyrażaną poprzez motto: w 1998 r. „Wieczna niech będzie pamięć dziedzictwa narodów”, w 1999 „Muzyka końca wieku”, w 2000 „W imię Bacha”, w 2001 „Musica sacra e profana”, w 2002 „Wzajemne przenikanie kultur bogactwem wspólnej Europy”.

Jest również pracownikiem naukowym Akademii Muzycznej w Krakowie, od września 2000 r. z tytułem Profesora Sztuki Muzycznej otrzymanym z rąk Prezydenta RP. Uczestniczy jako juror oraz członek honorowy w konkursach wokalnych, pianistycznych i kompozytorskich.

Ewa Michnik występuje gościnnie z wieloma orkiestrami, m.in.: Filharmonią Praską, Orkiestrą Budapeszteńskiego Radia i Telewizji, Orkiestrą Symfoniczną w Norymberdze, Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra, Deutsche Bach Orchester w Hamburgu, Kammer Wiener Oper, orkiestrami Teatrów Wielkich w Łodzi, Warszawie i Poznaniu. W swoim dorobku artystycznym ma ponad 60 premier operowych, koncerty symfoniczne, prawykonania, filmy telewizyjne, nagrania płytowe i radiowe.

Od 1997 roku wprowadziła na scenę Hali Ludowej we Wrocławiu cykl superwidowisk operowych prezentowanych corocznie dla kilkudziesięcioletniej widowni z udziałem wybitnych gwiazd operowych świata, w gigantycznych, bardzo efektownych dekoracjach. W czerwcu 1997 roku poprowadziła Aidę G. Verdiego, którą pokazała potem na wielkich festiwalach w Niemczech, Holandii i Belgii; w czerwcu 1998 roku Carmen G. Bizeta, w październiku 1999 roku wielką inscenizację Nabucco G. Verdiego, w listopadzie 2000 Trubadura G. Verdiego, w czerwcu 2001 Carmina burana Carla Orffa, a w grudniu 2001 i styczniu 2002 Straszny dwór St. Moniuszki, w czerwcu 2002 Skrzypka na dachu J. Steina, J. Bocka, S. Harnicka oraz nową inscenizację Aidy.

W czerwcu 2003 zrealizowała Giocondę jako superwidowisko operowe na Odrze dla 30-tysięcznej widowni, emitowane też przez TVP.

W 2003 r. rozpoczęła realizację kilkuletniego projektu – prezentacji na scenie Hali Ludowej wielkiego dramatu muzycznego Ryszarda Wagnera Pierścień Nibelunga. W 2003 r. poprowadziła premierę pierwszej części tej tetralogii – opery Złoto Renu, w 2004 r. części drugiej – Walkirii, zaś w 2005 r. trzeciej części – Zygfyda. Kolejne dzieło z tego cyklu – Zmierzch bogów – zaprezentuje w roku 2006.

W grudniu 2005 i styczniu 2006 zrealizowała kolejną superprodukcję Carmen G. Bizeta w Hali Ludowej

W latach 2002 - 2006 poprowadziła ponad 200 spektakli operowych w Anglii, Holandii, Belgii, Francji, w Niemczech, na Tajwanie. W grudniu 2005 wraz z zespołem Opery Dolnośląskiej odbyła tournée na Cypr.

Z zespołem wrocławskiej Opery dokonała nagrań płytowych Trubadura i Nabucco (nominowanych do muzycznych nagród „Fryderyk 2000” i „Fryderyk 2001”), Traviaty, Cyganerii i Manru I. J. Paderewskiego (nagroda SUPERSONIC magazynu PIZZICATO z Luksemburga oraz nagroda „Rewelacja” przyznana przez polski magazyn muzyczny Audio Video), a także nagrań wideo spektakli Trubadur i Nabucco.

Jest laureatką Nagrody Krytyków „ZŁOTY ORFEUSZ” na Festiwalu „Warszawska Jesień” (1992) za najlepsze wykonanie współczesnej polskiej opery Śmierć Don Juana R. Palestra, współautorką uznanego za najlepszy spektakl operowy roku 1993 – Króla Ubu Pendereckiego transmitowanego dla EURORADIA w Genewie.

W 1999 r. została laureatką Nagrody Prezydenta Wrocławia. Trzykrotnie otrzymywała Wrocławską Nagrodę Muzyczną (2000 – za Nabucco, 2002 – indywidualnie, 2003 – za Giocondę). W 2001 r. otrzymała Statuetkę Fredry za całokształt działalności oraz Dolnośląski Klucz Sukcesu za realizację spektakli w Hali Ludowej, a w 2002 r. nagrodę słuchaczy Polskiego Radia Wrocław – Wydarzenie Kulturalne Roku za spektakle Straszny dwór i Skrzypek na dachu, a w 2003 Statuetkę Prometeusza – Nagrodę Artystyczną Polskiej Estrady „za najwyższe osiągnięcia artystyczne i twórcze w promocji polskiej kultury”.

W związku z sukcesem Giocondy otrzymała też Nagrodę Polskiej Organizacji Turystycznej – certyfikat za najlepszy produkt turystyczny 2003. W 2004 r. została uhonorowana przez prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego dyplomem Piękniejsza Polska „za tworzenie piękna, którym możemy się szycić przed światem”. W 2005 r. odznaczona została przez Ministra Kultury Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Otrzymała też Nagrodę Wojewody Dolnośląskiego „za danie swymi czynami świadectwa, że są w życiu wartości, którym wierność jest źródłem pomyślności regionu i jego mieszkańców” oraz nagrodę FRYDERYK 2004 w kategorii Album Roku – Najwybitniejsze Nagranie Muzyki Polskiej za Manru I. J. Paderewskiego.

Odznaczona Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski w 2001 r.